

Sygn. akt II K 14/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 marca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Legionowie w II Wydziale Karnym

w składzie:

Przewodniczący: S.S.R. Grzegorz Woźniak

Protokolant: apl. adw. Emilia Walasek

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 30.03.2016 r.

sprawy przeciwko

M. O. urodz. (...)

w G.

syna G. z d. O.

oskarżonego o to, że: w dniu 15.10.2015 roku w L., woj. (...), na ul. (...), prowadził rower po drodze publicznej, czym nie zastosował się do orzeczonego wyrokiem Sądu Rejonowego w Legionowie z dnia 23 maja 2013 r., sygn. akt II K 233/13 zakazu prowadzenia rowerów po drogach publicznych,

tj. o czyn z art. 244 k.k.

orzeka

I. Uznaje oskarżonego M. O. za winnego popełnienia zarzucanego mu w akcie oskarżenia czynu, stanowiącego przestępstwo z art. 244 k.k. i za to na mocy powołanego przepisu wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 4 (czterech) miesięcy ograniczenia wolności, zobowiązując go do wykonywania 30 (trzydziestu) godzin nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne, w stosunku miesięcznym.

II. Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ust. 1 Ustawy o kosztach w sprawach karnych zwalnia oskarżonego z obowiązku zwrotu kosztów sądowych i przejmując je na rzecz Skarbu Państwa.

Sygn. akt II K 14/16

UZASADNIENIE WYROKU

z dnia 30 marca 2016 r.

Sąd, na podstawie całokształtu materiału dowodowego ujawnionego podczas posiedzenia, ograniczając uzasadnienie zgodnie z treścią art. 424 § 3 k.p.k. do wyjaśnienia podstawy prawnej wyroku i wskazanych rozstrzygnięć, ustalił następujący stan faktyczny:

Wyrokiem z dnia 23 maja 2013 r., sygn. akt II K 233/13 Sąd Rejonowy w Legionowie uznał oskarżonego M. O. za winnego prowadzenia roweru w stanie nietrzeźwości. Sąd orzekł wobec niego m.in. zakaz prowadzenia rowerów na drogach publicznych na okres 4 lat. Wyrok uprawomocnił się w dniu 31.05.2013 r. i zakaz obowiązywał do dnia 30.05.2017 r. W dniu 15.10.2015 r. oskarżony prowadził rower w L. na drodze publicznej na ul. (...).

Oskarżony złożył wniosek o dobrowolne poddanie się karze i wymierzenie mu kary 1 roku i 4 miesięcy ograniczenia wolności, zobowiązując go do wykonywania 30 godzin nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne, w stosunku miesięcznym (k.30v).

Sąd zważył, co następuje:

Wobec oskarżonego orzeczono prawomocnym wyrokiem zakaz prowadzenia rowerów na okres 4 lat, zakaz obowiązywał w okresie od dnia 31.05.2013 r. do dnia 30.05.2017 r. Oskarżony naruszył ten zakaz prowadząc w dniu 15.10.2015 r. rower na drodze publicznej.

W tym miejscu podnieść należy, że zgodnie z dyspozycją zawartą w art. 244 k.k. karze pozbawienia wolności od 1 miesiąca do lat 3 podlega ten, kto nie stosuje się do orzeczonego przez Sąd m.in. zakazu prowadzenia pojazdów.

Nie może zatem budzić wątpliwości, że oskarżony dopuścił się popełnienia występku określonego w art. 244 k.k.

Oskarżony ma prawie 68 lat, zdobył wykształcenie podstawowe, jest rozwodnikiem, nie ma nikogo na utrzymaniu, utrzymuje się z zasiłku w kwocie 604 złote (oświadczenie z k.29v), był 8 razy (k.11).

Kara powinna przekonać oskarżonego i ogół społeczeństwa, że popełnianie przestępstw nie jest opłacalne i zamiast spodziewanych korzyści przynosi dolegliwości. Celem kary jest również kształtowanie w społeczeństwie szacunku dla norm prawnych i słuszych interesów innych osób oraz wskazywanie, że niedopuszczalne jest naruszenie zakazu sądowego.

Biorąc powyżej wymienione przesłanki wymiaru kary Sąd uznał, że karą adekwatną i sprawiedliwą oraz dostosowaną do stopnia winy i społecznej szkodliwości powinna być kara zaproponowana przez oskarżonego, na którą zgodził się prokurator. Przy jej orzeczeniu Sąd omyłkowo nie skorzystał z dyspozycji art. 37a k.k.

Oskarżony nie ma stałych dochodów, uiszczenie kosztów sądowych pozbawiłoby go i tak szczupłych możliwości finansowych. Wobec tego Sąd zwolnił go z obowiązku uiszczenia tych kosztów.